

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus IV. Quibus competit jus, seu potestas postulandi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

vensari non solet, ut si quis sit bigamus, prius, seu natus ex damnato coitu, c. iſi cū pridem, §. personæ verò, de re- ant. Quartò postulari non potest epilepticus, nisi fortè liberatus sit per annum, c. um inter, de elect. c. communiter, dist. 33 Mutilatus, e. Exposuſi, de corpore vixit. Huc etiam pertinet is, qui interdictum loci scienter, ac temerè violavit, c. i. le postulat. Prælat. talis enim indi- gnus est, ut pro eo postuletur; licet ex hoc, uòd postulatio facta sit in loco interdicib., non sit invalida, ut notat Bar- bosa inc. 1. h. t. n. 2.

1780. Prætr hæc not. 1. prohibitam esse po-
stulatiōrem eorum, qui 27. x̄tatis annum
non attigrunt, sed solum ad Ecclesiās Ca-
thedralēs &c, si postulati (intellige, si se-
culares fin.) in Romana Curia postulatio-
nem per se, vel Procuratores prosecuti-
sunt, usque ad 35. annum ineligibiles, &
impostulabiles fiunt ad omnes dignitates
Ecclesiasticas, & beneficia qualibet obti-
nenda inhabiles. Et postulatio aliter fa-
cta, vel attentata, est irrita; & scienter
postulantes tamē, prō ea vice potestate
postulandi sunt privati, ac per triennium
suspensi ab omnibus beneficijs, quæ ob-
tinent in illa Ecclesia, ad quam hujusmo-
di postulationem fecerunt; Extravag. uni-
ca, h. t. inter communes.

1781. Not. 2. Religiosos professoſ, cujusvis
ordinis mendicantium, sic postulatos ad
Ecclesiās Cathedralib. minores, vel ad
monasteria extra suos ordines, & suam
postulationem prosecutos, in perpetuum
ineligibiles, & impostulabiles esse, & in-
habiles ad omnes dignitates Ecclesiasticas,
vel beneficia obtainenda; Extravag.
cit. Not. 3. Episcopum unius Ecclesiæ,
si confirmatus est, ad aliam Ecclesiā, seu
Episcopatum eligi non posse, c. ult. de po-
ſul. Prælat. junct. gloss. V. permissione
(idem dic de Archi-Episcopo, & Præla-
tis Episcopō superioribus) posse tamen po-
ſtulari c. fin. h. t.

1782. Not. 4. hoc procedere de Episcopo, eti-
am confirmato, esto nondum consecra-
to, c. 2. de translat. Episc. non autem
detantum electo, esto in electionem con-
fenserit; cū ante confirmationem Papæ
possit electioni renuntiare, quo posito
evadit eligibilis, si nihil aliud obster, c.
Cum inter, 16. de elect. Not. 5. postu-

landum non posse eligi, esto omnia vo-
ta habeat; quia hæc non tollunt defectum
postulandi, c. fin. h. t. Hinc nec electio
ejus, qui secundum canones postulandus
est, valet. Et quamvis in cit. c. fin. Pon-
tifex dicat, talem electionem esse irritan-
dam; intelligitur ramen irritanda decla-
rativè, non rescissivè; quia statim sub-
jugitur ratio: cū eligi nullo jure porne-
rit; Fagnanus in cit. ult. nu. 5.

Not. 6. cū alij Prælati Episcopō infe-
riores, etiam Regulares, nullo jure pro-
hibeantur, quo minus cum licentia suo-
rum Superiorum ad Ecclesiām Cathedra-
lem assumantur, ac eligantur, eos non
esse postulandos solenniter, sed eligen-
dos, c. Si Abbatem, 36. de elect. in 6. si
tamen subjecti sint immediate Papæ, tran-
ſire de monasterio non possunt sine licen-
tia Papæ, vel Legati à latere; si non ex-
empti, proximi Superioris; ita Layman
in cit. c. 36. num. 1. & Clem. 1. eod. ubi
dicitur, Religiosum eligi non posse ad
Prælaturam, non Episcopalem, alterius
religionis, vel habitus; & si contra fiat,
irritum esse: imò nec alterius Monasterii
eiusdem ordinis, in quo vel non est pro-
fessus, vel canonice translatus, per c.
Cū singula, 32. de elect. in 6. §. Pro-
hibemus.

1783.

ARTICULUS IV.

Quibus competit jus, seu potestas
postulandi?

R Eſpond. potestatem postulandi com-
petere omnibus, qui habent eligen-
di. Sumitur ex c. Bone 14. §. Ceterum,
h. t. Ut autem postulatio admittenda sit,
quando non conjungitur electioni (de
quo casu dictum est num. 1776.) sufficit,
quod facta sit à majori parte Capituli.
Nam ordinariè ad gesta Capituli sufficit;
ut major pars consentiat, c. 1. de his, que
fiunt à majori parte Capituli. Et quod
major pars Curia efficit, habetur pro eo,
ac si omnes egerint, L. quod major, 19.
ff. ad mancip. quibus positis:

1784.

Quæres 1. an postulantes possint va-
riare, seu recedere à postulatione? Resp.
posse, antequam postulatio subscriptio-
nibus postulantium mutata, & Superiori
præsentata sit; non autem post; quod
verum

1785.

verum est, esto scrutinium apertum sit, esto nuntius ad Superiorem destinatus. Utraque pars sumitur ex c. Bonæ 4. h. t. ibi: scilicet, postquam postulatio suprascriptio- nibus postulantum roboratur, & præsen- tatur Romano Pontifici approbanda, pos- sent ab ea recedere postulantes, nobis fre- quenter illudetur, & judicium nostrum ex eorum pendere arbitrio videretur. Aliud est de electione, per quam acquiritur jus electo, quod ei per inconstantiam eli- gentium auferri non debet, c. publicato,

de elect.

1786. Quæres. 2. an postulatio facta non vo- cato eo, qui est in possessione juris eligendi, vel postulandi, sit irrita? Resp. non esse irritam, sed irritandam ad ejus pe- titionem, qui, cum debuisset, vocatus non est; sumitur ex c. Bonæ, 4. jund. gloss. V. eis contemptis, ubi id statuitur in casu non vocati ad electionem, & certè extenditur ad postulationem, cum electio, & postulatio in jure æquiparentur, & quod de uno statutum est, censeatur etiam statutum de altero regulariter, fallit enim in aliquibus. V. n. 1791.

ARTICULUS V.

A quo Superiore facienda sit postulatio? seu ad quem pertineat postulationem admittere, vel rejicere?

1787. R^Esp. cum admissio postulationis vim confirmationis habeat, ut ex communi tradit Abbas in c. fin. h. t. num. 10. ab eo esse faciendam postu- lationem, à quo alias fieri deberet confirmatio, si præcessisset legitima elec- tio; modò super impedimento, & defectu electionis potestatem habeat dispen- fandi.

1788. Ex hoc colliges 1. Episcopum ad alium Episcopatum à solo Papa postulandum es- se. Nam cessio, seu translatio Episcopo- rum censetur inter causas graviores Papæ reservatas, c. quod translationem, de offic. Legat. c. majores, de Baptismo, c. ut debi- tis, de appellat. Colliges 2. si minor 22. annis ad dignitatem (cui animarum cura est annexa, v. g. ad Præposituram fæcula- rem) fuerit postulatus, postulationem non posse admitti ab Episcopo; cum non pos- sit dispensare in defectu ætatis requisita jure communis ad ordines, vel beneficia, c.

unic. de ætat. & qualit. ord. præfic. in & Trid. sess. 24. de reform. c. 12. ibi: u- mo deinceps ad dignitates quaecunquæ, quibus animarum cura subest, promova- tur, nisi qui saltem 25. ætatis sue anno attigerit, & in clericali ordine versans, doctrina ad suum munus exequenda necessaria, ac morum integritate, om- mendetur, juxta constitutionem Alexan- dro III. in Concilio Lateranensi primul- gatam, quæ incipit, cum in cunctis

Not. autem, quod Superior postulatio- nem sibi præsentatam possit rejicere absque injuria postulati, quantumvis dese digni, & vel unanimiter, vel à duabus partibus Capituli ad Prælaturam postulati; cum hic per postulationem nullum ius acquisi- verit; sumitur ex c. Bonæ, 3 h. t. & c. postulationem, 5. eod. ibi: Licet ergo per postulationem hujusmodi, nullum ius sit alicui acquisitum, ideoque sine prejudicio alicuius postulationem potuisse repellere memoratam: ut tamen vobis de speciali gratia consulamus, ita duximus provi- dendum, quod per procuratores idoneos, ad omnia sufficienter instructos, nostro vos conspectui præsentetis, quatenus utraque parte præsente, quod justum fuerit, decernamus; ita Innocentius III. ad Capitulum Strigoniense, qui eidem, ut habetur c. Bonæ 14. eod. cum aliqui pro Metropolitana Strigoniensi Ecclesia, quibusdam postulantibus Archi-Episco- sum Colocensem, aliis postea Episco- sum Quinque-Ecclesiensem, rescriptit: et si esset neutra postulatio admittenda, jux- ta tenorem tamen posterioris rescripti ad nos de cætero Strigonensis Ecclesiae pro- visio pertineret. Quia vero non plenam de personis illius regni notitiam habeamus, ideoque non poterant salvâ conscientiâ eidem Ecclesiæ in alia persona, que de Regno Hungariæ originem duceret, con- gruè providere, nec vellermus ei præficeret alienum, quamvis honestius videretur, si Suffraganeus ad Metropolim suam ac- cederet, quam Archi-Episcopus ad Metro- polim transferretur, partem tamen eli- gitimus potiorem. Et eundem Archi-Epi- scopum, in quem omnes, quorum con- sensus in electione, vel postulatione Pastoris requiritur, licet diversis temporibus con- veneant, à vinculo, quo tenebatur Co- locensi Ecclesiæ, absolventes ad Metro-

p. 1789.